

kristityn foorumi

Sananopettajan vastuu

Aksel Pierard

Jumala on antanut seurakunnalle armoittamia ja kutsu-
miaan sananjulistajia, jotta us-
kovat kasvaisivat aikuisiksi us-
kossa, eivätkä joutuisi ajelehti-
timaan kaikissa opintuulissa,
vaan kasvaisivat tiedossa ja
viisaudessa, Herran tuntemi-
sessa, hengen hedelmän
kantamisessa ja Jeesuksen
opetuslapseudessa (Ef.4:11-
16; Kol.1:9-11; Fil.1:9-11;
Joh.15:7-8). Vaatimukset näi-
hin palvelutehtäviin eivät ole
vähäiset. Tulee olla Jumala
kutsu ja armoitus. Kaikki pai-
menet eivät ole Jumalan
asettamia, eivätkä täytä ky-
seessä olevia vaatimuksia.
Raamattu varoittaa pyrkimästä
Sanan opettajaksi kevein pe-
rustein, sillä tuomio tulee ole-
maan kovempi ja vastuu suu-
rempi (Jaak.3:1). Ei tulisi siis
ryhtyä omin päin opettamaan
Sanaa toisille esim. pätemisen
tarpeesta, kunnianhimosta tai
uraputki mielessä. Monet
opettajiksi ryhtyneet vaikutta-
vat kuitenkin vielä lapsilta us-
kossa, vaikka ovat vastuupai-
koilla (1.Kor.14:20). Oikeaa ei
eroteta väärästä, vaan ollaan
mukana kaikenlaisessa liike-
dinnässä (kuten äärikaris-
maattisuus ja ekumeeninen
liike) johtamassa laumaa har-
haan.

Paimenet, jotka eivät varoita
eksyttäjistä, eivätkä harhaan
menemisestä, ovat palkkalai-

sia, jotka pakenevat kun sudet
tulevat (Joh.10:12-13; Jer.23).
Tärkein motiivi pyrittäessä
paimeneksi tai muuhun tehtä-
vään seurakunnassa, tulisi olla
halu palvella uskovia, koska
sekä palvelutehtävät (seura-
kuntavirat) että armolahjat an-
netaan seurakunnan yhtei-
seksi hyödyksi. Vanhan tes-
tamentin profeetat saivat Ju-
malalta tietoa Jumalan suun-
nitelmista, koska he halusivat
palvella laumaa, eivät itseään
(1.Piet.1:10-12; Jer.33:1-3;
2.Tim.2:7). Ei saadakseen
kunniaa ja mainetta paisuttaen
egoaan. Jolla on paimenen
mieli, tulee saamaan Herralta
hengellistä ruokaa jaettavaksi
uskoville, huolimatta oman
heikkouden ja alemmuuden
tunteista. Jumala ei katso
henkilöön.

Vastaväitteiden kumoaminen
ei ole helppoa. Se vaatii vai-
vannäköä ja tutustumista har-
haoppien opetukseen ja käsi-
tyksiin. Vaikeaksi tilanteen te-
kee, että harhaopettajat lai-
naavat Raamattua, käyttävät
samoja termejä, mutta tar-
koittavat eri asioita. Heidän
uskontunnustuksensa voi olla
100 %:sti oikea, mutta he ku-
moavat sen käytännössä.
Otan esimerkin: Voidaan tun-
nustaa kolmiyhteistä Jumalaa,
Isän, Pojan ja Pyhän Hengen
jumaluutta, suullisesti tai pape-
rilla. Kuitenkin esim. kokous-
toiminnassa Pyhää Henkeä
käsketään, jaetaan julistajan
käsien kautta, painetaan ot-
saan, puhalletaan suusta ja
sen vaikutuksesta kaadutaan

taaksepäin (vastoin Raamatun
linjaa).

On mielenkiintoinen yhteen-
sattuma, että heprean kielen
verbi kaatumiselle on Kashaf,
joka on samaa sanajuurta
Kashaf-sanan kanssa. Se tar-
koittaa noita tai noituuden
harjoittamista. Monet näistä
ihmemiehistä voivat olla itse
asiassa noita Simonin hen-
genheimolaisia (Apt.8:13-24).
Tällainen toiminta kieltää Hen-
gen jumaluuden muuttaen Hän-
net voimaksi, jota julistaja hal-
litsee ja jakaa muille vaikkapa
"voitelun" nimellä. Nämä voi-
telun jakajat tunnustavat suul-
laan Jeesuksen Herraksi,
mutta Hän ei hallitse heidän
elämässään, sillä he elävät
synnissä (harhaopit, rahanah-
neus, jne.). Siksi monet "ih-
meiden" tekijät tulevat yllätty-
mään tuomiopäivänä, kun
Jeesus ei tunnusta heitä
omakseen niistä ihmeistä (ku-
vitelluista tai todellisista) huo-
limatta, joita tapahtui Hänen
nimeänsä käyttäen (Matt.7:15-
23). Jeesus nimen käyttämi-
nen taikasanana on loitsua-
mista ja noituutta, ei uskoa
(5.Moos.18:10-12). Anominen
Jeesuksen nimessä tarkoittaa,
että olemme Hänen tahdos-
saan, Hänelle kuuliaisina, Hän-
nessä ja anomme Hänen tah-
tonsa mukaisia asioita
(Joh.15:7-8; 1.Joh.5:13-14).

Usein kompastutaan siihen,
kun kaikki kuulostaa alussa oi-
kealta. Henkien, eli oppien ko-
etteleminen on hidasta ja tark-
kaa puuhaa. Vaarallisimmat

eksytykset ovat kristilliseltä kuulostavia ja niitä voi seurata tunnustekoja (5.Moos.13). Harhaopettajat salakuljettavat seurakuntien sisälle totuuden rinnalla valhetta (2.Piet.2:1-3). Tästä nimenomaan Jeesus ja apostolit varoittivat. Nykyään sitä tapahtuu helposti kirjallisuuden, videoiden, internetin, puhekasettien, ym. kautta. Kaikkeaa on mahdotonta valvoa, mutta tulisi sentään tutkia mitä oman seurakunnan sisällä tarjotaan.

”Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään; hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtoansa tekemään.” (2Tim.2:24-26)

Sanan palvelijalta vaaditaan paljon kärsivällisyyttä ja nöyryyttä nähdä vastustajat Kristuksen silmin. Vain Pyhän Hengen antaman rakkauden kautta tämä on mahdollista. Harhaan mennyt ihminen luulee, että perkele hyökkää häntä vastaan, kun joku pyrkii ojentamaan häntä takaisin oikealle tielle. Jos silloin käytäydtyään töykeästi ja kovasti, niin harhaoppinen luulee olevansa oikealle tiellä kun häntä vainotaan. Tämä on hyvä muistaa varsinkin, kun oven takana on jehovantodistajia tai mormoneja. Meidän tulisi ottaa kompastuskivet pois heidän tieltään eikä lisätä niitä huonolla käytöksellä. Muistetaan, että vain armosta mekin saamme olla oikealla tiellä. Raamatun tuntemus on erittäin tärkeää: eli totuus rakkautensa.

”Vaikka me vaellammekin lihassa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi; sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalli-

set, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. Me hajoitamme maahan järjen päätelemät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle.” (2Kor.10:3-5)

Kulkivatko Paavali ja muut apostolit sitomassa henkivaltoja kaupunkien yltä? Tekivätkö he rukouskävelyjä? Eivät! He julistivat evankeliumia, väittelivät ja kumosivat väärät uskomukset. Tämä on oikeaa hengellistä sodankäyntiä, toisin kuin mitä nyt näemme ja joka on enemminkin okkultismia kristillisessä kaavussa. Vain Jumalan Sanalla, joka on Hengen miekka voimme murtaa väärät opit

”Eleasar, Doodin poika, joka oli erään aholilaisen poika. Hän oli yksi niistä kolmesta urhosta, jotka olivat Daavidin kanssa silloin, kun he häpäisivät filistealaisia, jotka olivat kokoontuneet sinne sotimaan. Israelin miehet vetäytyivät silloin takaisin, mutta hän jäi paikalleen ja surmasi filistealaisia, kunnes hänen kätensä uupui niin, että se kouristui kiinni miekkaan. Ja Herra antoi suuren voiton sinä päivänä; väki kääntyi vain hänen jälkeensä ryöstämään.” (2Sam.23:9-10)

Eleasar tarkoittaa Jumalan apua. Hän oli Jumalan asettama apu Israelille ja omalla esimerkillään, pysyen tiukasti Sanassa kiinni, hän sai lopulta suuren voiton. Tämän seurauksena, monet jotka olivat paenneet sodassa, saivat uutta rohkeutta palata takaisin. Näitä Sanan palvelijoita Jumala haluaa nytkin valmistaa, niitä, jotka pitäytyvät ainoastaan Jumalan Sanaan tämän sekavan ajan keskellä. Valmistuminen tapahtuu kaikessa hiljaisuudessa elämän koulussa ja Pyhän Hengen opettamana Sanan kautta. Yksi-

kään raamattukoulu ei voi siihen valmentaa, vaikka hyvän raamattukoulun opetus on tarpeellista ja hyödyllistä. Opimme Sanaa myös Jumalan armoittamien oikeiden sananopettajien kautta. He kykenevät Herran armoittamina ja kouluttamina jakamaan hengellistä ravintoa laumalle. Uskovat vahvistuvat, varjeltuvat ja valmistuvat palvelemaan. Herran palvelijan tulee olla esimerkki kaikessa, sillä vain silloin opetus menee perille. Paavalin rohkeus ja lujuus vainoissa rohkaisi muita uskovia pysymään lujina (Fil.1:14).

”Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: saarnaamaan sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtelee, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaihua, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti.” (2Tim.4:1-5)

Elämme tätä aikaa. Vaatii rohkeutta pysyä lujana Sanassa, kun luopumus seurakunnissa lisääntyy. Uusia oppeja tulvii sisään jatkuvasti ja ennen vastustetut harhat, kuten myöhäissade-liikkeen opetukset, otetaan nyt vastaan suurina siunauksina. Hämmennystä lisää, kun tuo kaikki näyttää menestyvän. Jo Timoteus aikanaan tarvitsi rohkaisua pysyäkseen lujana. Siihen auttaa muistutus Herran pikaisesta paluusta, jolloin jokainen sananjulistaja tekee tiliä uskollisuudestaan. Saatana käyttää seurakuntia vastaan väsytystaktiikkaa. Jos hän on joskus epäonnistunut yrityksessään,

niin myöhemmin hän yrittää samaa uudelleen.

Taruista ei ajassamme ole pulaa. Kristikunnassa julistetaan totuutena mitä kummallisia asioita. Monikaan ei vaivaudu ottamaan selvää niiden todenperäisyydestä. Harvat uskaliaat leimataan Hengen sammuttajiksi, herätyksen vastustajiksi, lakihenkisiksi tai Herran voideltuja vastaan nouseviksi. Valheen opettajat tulevat ikään kuin tilauksesta, lihallisten kristittyjen toiveita täyttämään, vapauttamaan Sanan kuuliaisuuden ikeestä, eli rististä. He ovat lavean tien julistajia jotka julistavat toista Jeesusta, joka olisi synnin palvelija ja avarakatseinen, opiton kaiken hyväksyjä. Pääasia ovat ns. ihmeet ja merkit ja hyvä meininki, jossa pyhitetään kaikenlainen epäpyhä musiikki ym. On ilakointia ja meteliä ja kaikki tehdään Herran nimessä. Uskotaan, että "Herran nimeen" vetoaminen pyhittää kaiken ihmismielisen käytännön. Mutta niin tehtiin myös kultaisen vasikan yhteydessä (2.Moos.32).

"Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä; sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat." (1Tim.4:16)

Oman vaelluksen valvominen tulee olla jatkuvaa. Anta-kaamme Sanan tutkia meitä. Tämä on vielä tärkeämpää niille, jotka opettavat muita. Jos paimenet eksyvät, niin mukana menevät monet, varsinkin ne, jotka sokeasti luottavat sananjulistajiin tutkimatta itse onko julistus Raamatun kokonaisilmoituksen kanssa yhtäpitävää. Sananpalvelijan tehtävä ei ole kiinnittää uskoa itseensä, vaan juurruttaa heidät Kristukseen, Sanan kautta, jotta heillä olisi oma luja pohja uskossaan (Ef.4:11-16; 2.Piet.3:17-18). Tarkoitus olisi, että jokainen meistä olisi oikealla tavalla itsenäinen.

Olemme kuitenkin lopulta aina yksin, kun koetukset tulevat. Ennen luotettavina pidetyt sananjulistajatkin voivat langeta luopumukseen (kuten väärään ekumeniaan ja äärikarismaattisuuteen) ja sellainen aina koettelee seurakuntia. Pysykäämme siksi vain Sanalle uskollisina, sillä ihmiset erehtyvät.

Mikä vastuu onkaan sananjulistajilla. He voivat johtaa uskovia perille, pysymällä esimerkkeinä ja julistaen totuutta. Mutta he voivat myös eksyttää uskovia ja itsensä. Pelastus on varma ja ikuinen, kun pysymme Kristuksen Sanan opissa ja elämässä, siinä evankeliumissa joka otettiin vastaan ja johon kuuluu ristin ottaminen päivittäin. Raamattu teroittaa pyhitystä ja kilvoittelua. Se varoittaa usein luopumuksesta. Ei kukaan voi luopua sellaisesta asiasta, jota ei ole koskaan omistanut (Matt.24:10-13; 2Tess.2:1-4; Hebr.6:4-12). Varokaamme siis, ettei elävä uskomme muutu luulo- ja kuolleeksi uskoksi (Luuk.8:18; Ilm.3:1-6). Vertaus kymmenestä neitsyestä varoittaa tästä (Matt.25:1-13).

"Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee. Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa? Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän! Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi. Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani

viipyy', ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa, niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." (Matt.24:42-51)

Ennen Herramme paluuta tulee seurakunnissa olemaan kahdenlaisia paimenia. Hyvä sananpalvelija on uskollinen opettamisessa, pysyen totuudessa (Room.12:7). Hän on ymmärtäväinen ja tietää mitä lauma tarvitsee (Sananl.12:10; 27:23). Se ei aina ole samaa mitä lauma, tai osa siitä, haluaa. Jeesuksesta sanottiin näin: "Herra, Herra on minulle antanut oppineiden kielen, niin että minä osaan sanalla virvoittaa väsyneitä. Hän herättää aamu aamulta, herättää minun korvani kuulemaan oppineiden tavalla. Herra, Herra on avannut korvani, enkä minä ole niskoitellut, en ole vetäytynyt pois." (Jes.50:4-5, Saarnivaaran JKR-käännös)

Uskon, että Herra voi vaikuttaa ja tahtoo, että paimenet olisivat kuten Hyvä Paimen. Se vaatii Sanan tuntemusta, läheistä suhdetta uskoviin, avoimuutta Pyhän Hengen johdatukselle, halua palvella, lujuutta ettei anna minkään itseänsä peljästytystä ja uskollisuutta. King James käännös sanoo lisäksi näin: "...know how to speak a word in season to him that is weary", suomeksi: tietää kuinka puhua sanaa sopivaan aikaan / ajallaan väsyneelle.

Uskolliset ja ymmärtäväiset Herran palvelijat palvelevat esikuvina muita Herran palvelijoita, jotka ovat vielä lapsia uskossaan (karitsat) ja myös muita (lampaat). He eivät herroina hallitse heille uskottua uskovien joukkoa. He eivät vaadi muilta mitä itse eivät ole

valmiita tekemään. He kulkevat lauman edellä varjellen heitä pedoilta, eli eksyttäjiltä. He myös valvovat, etteivät lampaat pane suuhunsa mitä tahansa, vaan johdattavat heidät "vihreille niityille" ja "raikkaan veden ääreen": so. virvoittavat Jumalan Sanalla (Ps.23; Hes.34:1-16; Joh.10:11-15; 1Piet.5:1-4).

Pahat palvelijat ja palkkaimenet tulevat menemään yhä syvemmälle itsepetokseen ja eksytyksiin, sillä he ovat rakastuneita tähän maailmaan. Pitääkseen maanpäälliset aarteensa ja ihmiskunniansa, he tulevat tekemään lisää kompromisseja, liittyen väärään maailmankattavaan kirkkojärjestelmään, joka juovuttaa ihmiset hengellisen hauereuden viinistä (Ilm.17:1-7). Uskolliset Herran palvelijat joutuvat heidän taholtaan kaltoin kohdelluiksi, koska he eivät tingi totuudesta, vaan paljastavat vääryyksiä. Kuningas Saulin ja Daavidin rinnakkaiselosta olisi meille paljon opittavaa varoitukseksi, lohdutukseksi ja neuvoksi (1.Sam.10-31).

Huomaa, että paha palvelija sanoo sydämessään: Herran tulo viipyy. He voivat jopa julistaa Herran paluuta, mutta eivät elä sen mukaan, vaan heidän sydämensä on tässä ajassa ja he vihaavat veljiä. Tästä apostoli Johannes varoittaa puhuen antikristuksista, vääristä profeetoista ja vääristä voidelluista, jotka jo silloin olivat seurakunnan keskellä eksyttämässä uskovia ilmentystiedoillaan. Pahat palvelijat ovat nikolaiittoja (kreik. kansanvoittajia), jotka asettavat itsensä lauman yläpuolelle, vastoin Uuden liiton opetusta yleisestä papeudesta. He alistavat rautaisella otteella muita, eivätkä salli kysymyksiä, vaan ovat sydämessään omasta mielestään erehtymättömiä. Raamatun mukaan pahat palvelijat saavat saman

kohtalon kuin ulkokullatut, eli ne joilla on jumalisuuden ulko-kuori, mutta he kieltävät sen voiman, eli Kristuksen ja Hänen ristintyönsä (2.Tim.3:1-5). Tämä on vakava varoitus uudestisyntyneille paimenille yhteistyöstä väärien oppien kanssa.

Oletko ymmärtäväinen ja uskollinen palvelija vai paha palvelija? Oletko kenties luisumassa pahaksi palvelijaksi, kun painostus siihen suuntaan lisääntyy? Oletko hyvien, Herran uskollisten palvelijoiden vaikutuksessa, vai pahojen? Tutki asiat tarkoin Herran edessä ja tee ratkaisusi tarkoin harkiten. Muistakaamme, että seura tekee kaltaisekseen. Toivon ja rukoilen, että tämä kirjoitus rohkaisee sinua eteenpäin voittosaatossa Kristuksessa, auttaen välttämään monia ansoja. Toivon myös, että kirjoitukseni voisi olla osaltaan rohkaisemassa sinua pois harhaoppien ja ihmisten perinnäissääntöjen verkoista. Vajavaisesti olen yrittänyt jakaa sitä mitä olen itse ymmärtänyt ja kokenut.

Uusi Raamatun opiskelumahdollisuus Tampereella 30.11. alkaen

"Katso Jumalan Karitsa" -
luentotilaisuudet alkavat
Tampereen NNKY:n
Puistosalissa
Hämeenpuisto 14 F,
torstaina 30.11.2006.

Aiheena on raamatullinen usko ajassamme.
Mukana mm. Per-Olof Malk,
Juhani Aitomaa, ym.
Illoissa raamatuntutkistelua,
vastausten etsimistä
ajankohtaisiin kysymyksiin
sekä keskustelua.

Ensimmäinen
kokoontuminen on torstaina
30.11. klo 18.30. Kerro
ystävillesikin!

Keväällä 2007 tilaisuudet
jatkuvat, jHs. samassa
paikassa pääsääntöisesti
kuukauden viimeisenä
torstaina klo 18.30
seuraavasti: 25.1.; 22.2.;
29.3. ja 26.4.

Tilaisuudet ovat avoimia
kaikille Kristus- ja
evankeliumikeskeisestä
opetuksesta ja
hengellisestä elämästä
kiinnostuneille.

Lämpimästi tervetuloa 30.11.
Tampereelta ja ympäristöstä
kuuntelemaan, opiskelemaan
ja keskustelemaan.

Evankeliumin Opintoyhdistys
ry ja Kristityn Foorumi ry

HUOM!

Nettityhteyksien lisääntyessä Kristityn Foorumin postitusta on toivottu sähköpostin kautta. KF ei aio lähettää julkaisuja sähköpostilla, koska se vaatisi taas oman rekisterin pitonsa. Sen sijaan Kristityn Foorumin julkaisut tulevat tästä lähtien julkaisuhetkenä esille nettisivuille .pdf muodossa. Ole hyvä ja ilmoita sähköpostilla tai kortilla jos et tarvitse enää postin kautta tuotavaa Kristityn Foorumia. Kiitos.
Artikkeleita on lupa tulostaa omaan käyttöön ja muille jaettavaksi, kunhan se tapahtuu ilmaiseksi. Kristityn Foorumin tekstejä saa myös vapaasti lainata omiin kirjoituksiin, mutta lähde on aina mainittava.

Voit tukea tätä Kristityn
Foorumin tutkimus- ja
informaatiotyötä antamalla
lahjasi tilille:
Kristityn Foorumi
800015-70343674
Kiitos tuestasi –
tarvitsemme sitä !